

var legitim og hvad der var illegitim Valutahandel; vi indrømmer, at det kan være meget vanskeligt paa dette Punkt at ramme de rigtige og lade være at ramme dem, der burde have Lov til saadan Handel, og det er muligt, at der er gjort Fejl, men vi maa stadig holde paa, at vi kan vanskeligt administrere Valutacentralen, hvis der skal gives et langt større Antal Vekselerere og Banker Ret til at drive Valutahandel.

Udvalget som saadant har ikke taget Stilling til dette, men det er gaaet ud fra, at en hel Del af de Vanskeligheder, som der utvivlsomt har været, vil blive lettet ved det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 1, idet det derved opnaas, at Repræsentanter for dem, der har Brug for Valuta, og Repræsentanter for dem, der sælger Valuta, kommer ind i Valutacentralens Bestyrelse, og i denne Bestyrelse vil de som Kunder have Interesse i, at de faar deres Valuta saa billigt som muligt, og i, at de faar solgt den saa højt som muligt, og i det Øjeblik Kunderne har denne Interesse, vil de ogsaa sørge for, at de Banker og Bankiers, som bør have Ret til at handle med Valuta, ogsaa faar denne Ret. Sagen er nemlig den, at de Banker og Bankiers, der var udelukket, gør gældende, at en Følge af Valutacentralens stærke Indgreb har været, at Kunderne i Virkeligheden maa betale mere for deres Valuta og faar mindre for den, naar de sælger den. Med Ændringsforslag Nr. 1, hvorved Valutacentralens Bestyrelse udvides, haaber vi altsaa, at dette Forhold vil blive ændret.

I øvrigt har det desværre vist sig, at der ikke i Udvalget kunde opnaas Enighed om Lovforslaget. Udvalget har delt sig i et Flertal og to Mindretal. Flertallet er blevet enig om et Par Ændringsforslag til Lovforslaget, medens de to Mindretal begge stiller sig negativt, helt negativt til Sagen.

Jeg skal paa Flertallets Vegne omtale de stillede Ændringsforslag. De gaar begge ud paa at lægge en bredere Basis for Importregulering og andre Foranstaltninger end den, der var i Ministerens Forslag. Ved Ændringsforslag Nr. 1 har man udvidet Valutacentralens Bestyrelse med en stor Erhvervsrepræsentation op til 12 Med-

lemmer, og da man var enig om, at en saadan stor Bestyrelse var forholdsvis lidet handledygtig, men egnede sig meget godt til at diskutere og forhandle om, hvilke Foranstaltninger der skulde foretages, er der ved Ændringsforslaget indført et Forretningsudvalg, bestaaende af de nuværende 3 Medlemmer, der skal udføre det daglige Arbejde. Medens den store Bestyrelse bliver, om jeg saa maa sige, den lovgivende Forsamling, bliver de 3 Forretningsudvalgsmedlemmer den udøvende.

Ved Ændringsforslag Nr. 2 har man ogsaa udvidet Basis, idet man har trukket Parlamentet, Rigsdagen, ind i højere Grad end hidtil. Det er ganske ejendommeligt at se, at det konservative Mindretal viser sin Tilfredshed med, at Rigsdagen er trukket ind i stærkere Grad, end den var i Ministerens Forslag, naar man tænker paa, hvordan der under Valgkampagnen baade fra de Konservatives og fra Venstres Side er rettet skarpe Angreb paa Parlamentet, Rigsdagen som saadan. Fra vor Side er vi derimod klar over, at den bredere Basis, som man faar ved at trække Rigsdagen mere med ind og forlange, at for visse Importreguleringsforanstaltninger skal det staaende 9 Mands Udvalg give sin Tilslutning, i Mod sætning til, at Ministeren efter sit Forslag kun skulde forhandle med Udvalget, og med Hensyn til de andre Foranstaltninger at forlange hele Rigsdagens Tilslutning, vil være en stor Fordel, for saa vidt som Befolkningen vil gøre mindre Opposition mod Foranstaltningerne, end Tilfældet kunde være, naar man sagde, at det var Ministerenevælde, der gennemførte det hele. Paa den anden Side kan man naturligvis sige, at rent administrativt var Ministerenevælde eller Foranstaltninger foretagne paa Ministerens eget Ansvar hurtigere og lettere. Men fra mit Partis Side kan jeg sige saa meget, at vi aldrig har næret den Mistillid til Rigsdagen, at den ikke i en given Situation vilde handle hurtigt, og det har vi jo ogsaa Erfaringer for. Skønt vi under det foregaaende Ministerium havde en saa forfærdelig Opposition som den, vi har hørt beskrevet gennem Aarene, har det dog vist sig, at den foregaaende højterede Finansminister kunde gennemføre den ene Toldforanstaltning efter den anden fra Dag til Dag; og jeg